

Bilag 29.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Bemærkninger til bilag 28.

Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre, Foreningen af Filmudlejere i Danmark og Foreningen af danske filmproducenter henstiller, at man undlader at inddrage filmbranchens forskellige led — biografteatre, filmudlejere og filmproducenter — under afgiftspligten. Det henstilles endvidere, at der for samtlige de af branchen omfattede virksomheder etableres en ordning, hvorefter disse kan få periodiske godtgørelser for den omsætningsafgift, de må afholde ved indkøb til virksomhedens drift.

Som begrundelse for de af foreningerne fremsatte ønsker anføres, at det ikke kan være rimeligt at beskatte kulturfremmende virksomhed som den, filmbranchen udøver. Biografteatrenes inddragelse under merværdiafgiften med deraf følgende forhøjelse af billetpriserne vil efter branchens opfattelse forstærke en udvikling, som allerede er i gang, og som har medført, at en række biografer har måttet lukke eller står over for lukning. Det var denne udvikling — først og fremmest fremkaldt af fjernsynets udsendelser — der førte til, at forlystelsesafgiften på ca. 28 pct. blev afskaffet og erstattet af en billetafgift på 15 pct. af bruttopilleindtægten. Det findes ulogisk, om man nu så kort tid efter forlystelsesafgiftens bortfald indfører en beskatning, der vil ramme hele branchen.

Foreningerne har fremsendt genpart af en skrivelse af 6. august 1962 til departementet, hvori man med henblik på tilrettelæggelsen af beskatningen under den gældende engrosoms redegør for de særlige problemer vedrørende filmbranchen.

Da film var omfattet af engrosafgiftsloven, argumenteredes i nævnte skrivelse af 1962 stærkt for, at der er en adskillelse

mellem vederlaget for kopien af en film og vederlaget for ophavsretten til en film (retten til at fremvise en film). Det var efter branchens opfattelse kun kopierne som sådan, der var afgiftspligtige, men ikke ophavsrettigheden. I øvrigt ville det være vanskeligt at fastsætte den afgiftspligtige værdi, dersom ophavsrettigheden skulle anses for omfattet af afgiftspligten, idet mange film bliver indført på lejebasis med betalingen som en — undertiden varierende — andel af spilleindtægten.

Spørgsmålet blev afgjort således, at finansministeren — bl. a. som følge af de tekniske vanskeligheder med hensyn til afgiftsberigtigelsen — i henhold til den særlige bemyndigelse i engrosafgiftslovens § 4 fritog spillefilm for afgift.

For ikke at stille de danske filmproducenter ringere i afgiftsmæssig henseende end udenlandske er der i henhold til engrosafgiftslovens § 21 givet disse bevillinger til afgiftsfritagelse for afgift af materialer, der medgår til fremstilling af film.

Under en merværdiafgift kan de tekniske vanskeligheder med fastsættelse af grundlaget for afgiftsberegning af film ikke på langt nær tillægges samme betydning som under engrosomsen. De afgifter, der erlægges „undervejs“ til filmens endelige mål, d. v. s. fremføring i biografteatre, bliver fradragsberettigede som indgående afgift. Det afgiftsbeløb, der reelt kommer til at påhvile filmbranchen, bliver den afgift, der opkræves af entreindtægterne i biograferne.

Når foreningerne ikke blot ønsker filmbranchens forskellige led undtaget fra merværdiafgiften, men yderligere ønsker periodervis godtgørelse af den afgift, der er erlagt af indkøb til virksomhedernes drift, er der